

Fólkatingsvalið 23. jan. 1968 aftaná fínteljingina

	Veljarar	JAVNAÐARFLOKKURIN					FÓLKAFLOKKURIN					SAMBAÐSFLOKKURIN					FÓLKAFLOKKURIN					SAMBAÐSFLOKKURIN				
		Listin	P. M. Dam	Martin Joensen	Johan Nielsen	J. Fr. Ørregaard	Tilsamans	Listin	P. A. Andreasen	Hakon Djurhuus	Knut Wang	Jens Vestergaard	Tilsamans	Listin	Andr. Djurhuus	Leon Joensen	Johan Poulsen	Peter H. Simonsen	Tilsamans	Kjartan Mohr	Gyldigar atkvøður	Blankar	Ógyldigar	Pst. av veljarumum verið á velli		
1. Hattarvík	35	—	2	—	2	—	4	3	4	6	1	—	14	1	—	—	—	—	1	2	21	—	—	—	60,0 pst.	
2. Kirkju	44	7	4	—	4	—	15	—	—	4	—	—	4	7	—	—	6	—	13	—	32	—	—	—	72,7	
3. Svínay	86	2	12	2	5	—	21	2	4	15	—	—	21	2	3	—	7	—	12	1	55	—	—	—	63,9	
4. Viðareiði	137	5	19	2	15	1	42	2	4	54	—	—	60	3	1	1	4	—	9	1	112	—	—	—	81,7	
5. Hvannasund	68	—	1	2	7	—	10	—	4	21	—	—	25	1	—	2	6	5	14	—	49	—	—	—	72,0	
6. Norðdepil	81	2	9	—	2	2	15	—	10	14	—	1	25	—	1	2	1	—	4	3	47	—	—	—	58,0	
7. Múla	11	—	1	—	1	—	2	—	—	1	—	—	1	—	1	—	1	—	2	0	5	—	—	—	45,4	
8. Árnafjørð	55	1	9	—	12	—	22	3	10	4	—	—	17	1	1	—	1	—	3	1	43	—	—	—	78,1	
9. Klakksvík	2369	16	71	10	379	7	483	18	172	480	1	1	672	11	30	14	62	42	152	9	1323	2	1	55,8		
10. Kunoy	60	4	3	—	4	—	11	1	—	17	—	—	18	—	—	—	—	—	0	9	38	—	—	—	63,3	
11. Haralsund	26	1	—	—	—	—	1	5	—	7	—	—	12	—	—	—	—	—	0	2	15	—	—	—	57,7	
12. Trolanes	14	—	—	—	—	—	0	—	2	—	—	—	2	—	1	—	—	—	1	0	3	—	—	—	21,4	
13. Mikladal	42	1	1	—	12	—	14	—	5	2	—	—	7	—	—	—	—	—	0	0	21	—	—	—	50,0	
14. Húsar	35	2	1	1	2	—	6	2	1	5	—	—	8	1	—	—	—	—	1	0	15	—	—	—	60,0	
15. Syðradal K.	24	—	—	—	2	—	2	1	4	1	—	—	6	—	1	—	2	—	3	0	11	—	—	—	45,8	
	3087	41	133	17	447	10	648	37	220	631	2	2	892	27	39	19	90	47	222	28	1790	2	1	58,0 pst.		

Danbjørg skrivur

Hví kom yvirklassin til maktina í Danmark?

Herum eru ymskar hugsanir

Á einum sinni talaði eg við ein gamlan arbeidsmann, sum segði nakað soleiðis: »Áður vóru vit arbeidsfólk illa stödd, og einkur, gomul, sjúk og arbeidsleys liðu hungur og neyð. Men sosialdemokratarnir bardust fyrri at bota um korini. Bardagin var harður, men kortini noyddist yvirklassin at boyggja seg, tí arbeidararclassin vaknaði meiri og meiri, og tí ræddist yvirklassin fyrri at missa maktina, og fór tí at bota um korini hjá fátækum so við og við eitt sindur líkasum ein uggar óvitar við sukurmolum. Men so hvort sum slitmannafjöldin vaknaði meira, so lótu vit okkum ikki ugga við sukurmola, og endin varð so tann, at sosialdemokratiið fekk maktina, og tá gjordist kor okkara livilig. Men tíverri mátti javnaðarflokkurin samarbeiða við øðrum flokkum, tí einsamallur hevði hann ikki reinan meiriluta. Sum oftast var tað hin radikali flokkurin, ið gekk saman við javnaðarmonnum at seta stjórn. Tað kann tykjust loegið, at sosialdemokratiið ikki fekk fleirtal einsamalt. Men tíverri eru tað fólk og ikki heilt fá, ið nógv minna um neyt, sum leggja seg still niður at jótta, og liggja og tigandi so leingi, sum tey eru mett. Men tá ið svongdin kemur á tey, fara tey á fótur at eta. Men finna tey tá onki gras, tá hoyrir tú brólin fari teim, og tú sært tey leika í og royna at slíta tjóðrið, ja, tey leika í, innitil hælurin rykur úr jórðini ella kanska bandið slitnar. Soleiðis eru nokur fólk, og tíverri eru tey ikki so fá, sum styðjaðu sosialismuna so leingi sum tey vóru svong. Men tá ið so javnaðarflokkurin hevði bött kor slitmansins, so at oll

eru mett, tá svikja summi sosialismuna og fara aftur til yvirklassin.

Ja, soleiðis talaði ein gamal danskur javnaðarmaður við meg. Hesin gamli arbeidsmaður dugdi at siggja til allar síður, og mær rennur í huga tað samrøðuna við hann, nú ið eg havi frætt, at yvirklassin hevur fingið maktina í Danmark. Hetta er alt samalt mikið rætt — tíverri.

Men hetta er ikki øll orsök til, at yvirklassin fekk maktina ein líka so stór orsök er tann, at arbeidarafjöldin ikki dugir at standa saman. Fyrst var tað bara sosialdemokratisk flokkurin, sum arbeiddi fyrri at bota um kor slitmansins, og tað eydnadist væl, men kundi eydnast mikið betur, um javnaðarflokkurin fekk fleirtalið einsamallur. Tað fekk hann ikki, tí at fyrri uttan tað, at tey mestu fóru til yvirklassin, so hendi eisini tað, at flokkurin klovnadi við tað, at ein partur av slitmannafjöldini fór til kommunistarnar, sum aftur fór í klovnagar, harav annar helmingurin, SF við Axel Larsen á odda, gjordi landstýri saman við javnaðarmonnum ella rættari sagt styðjaði ta sosialdemokratisk ríkisstjórnina. Men uppaftur verri klovnadi eisini flokkurin hjá Axel Larsen, og misti harvið arbeidarastjórnin fleirtalið og mátti so fara frá, og fylgjan er nú kominn, og hon er tann, at yvirklassin hevur fingið maktina í Danmark.

Hetta má harma øll tey fólk, sum unna slitmannafjöldini alt tað besta og tí harmar tað undirritaða og øll góð javnaðarfólk. Ein skuldi trúð, at eisini tjóðveldisflokkurin harmaðist.

Men tað er tvørturímóti. At »Dagblaðið« syngur lovsong, tí yvirklassin kom til maktina, og »Dimmalætting« er glað, kemur mest av tí, at sambandsmanna partamenn nevnliga vinstra-flokkurin nú er við í danska ríkisstýrinum. Men tjóðveldismenn billa fólk inn, at teir eru slitmannar vinir. Tað er nú langt síðan, at vit vórðu mong, ið sóu, at hesum var einki í uttan einans hugurin til at villeiða slitmannafjöldina burtur frá javnaðarflokkinum. So stutt er tað bert javnaðarmenn, ið harmast um, at slitmannafjöldin í Danmark misti maktina. Men vit vóna, at tað verður bert ein stutt tíð, innitil har kemur vend í. Danskum slitmenn fá skjótt at siggja, at teirra góðu dagar eru farnir og koma ikki aftur, fyrr enn sosialdemokratiið kemur til maktina aftur.

Frá 1950 til 1958 høvdu vit her í Føroyum eitt yvirklassastýri. Tá var eisini yvirklassin við maktina í Danmark við tað, at í 1950 gjordist vinstrimaðurin Eirik Eriksen, statsministari í einum stýri av vinstra og konservativu. Tá stöðgaði allur framburður her á landi. Vit, sum ynskja framburð, eru tí alt annað enn glaðir yvir, at yvirklassin er komin til maktina í Danmark. Fyrr var radikali flokkurin so mikið framburðshugaður, at hann samarbeiði við javnaðarmonnum. Men har er hent eitt skifti við harra Baunsgaard sum formanni. Hann er yvirklassasinnadur og er nú statsministari í eini yvirklassastjórn. Á hesum sinni fari eg at enda við hesum orðum úr tí konservativa yvirklassablaðnum »Berlingske Tidende«. Tey ljóða soleiðis: »Den trekanter, der bliver udgangen af valget i 1968, har meget at være enig om. Den vil have styrke, fordi den omfatter tre partier, der har et fælles politisk grundsyn. Dannelsen af en regering om-

Trongstaddir javnaðarmenn

Orðini omanfyri sipa sjálvandi til javnaðarmenn, ið eru illa á holdum komir. Hvussu blaðskrivarin — Ólavur Michelsen, blaðstjóri 14. septembers — meinar hesi orð er ikki lætt skiljanligt, tí ið hvussu so er: tað hann hongur seg í er so veruleikafjart, at tað best var heft á hann sjálfan og hansara partamenn

Hava vit lisið »14. september« rætt, so hevur hann tíðum meit fólkaflokkin fyrri verji av allari kapitalismu, og tað finnst ið hvussu er einstakir tjóðveldismenn, ið hava notið nóg so hart av hesi kapitalismu.

I »tjóðskaparpolitikk« blaðstjóra »14. september« mátti minnið ikki verið so fjart farið, at hann ikki minnst aftur á seinasta landstýri, har ikki EITT EINASTA av mik-ið umreypaðu »sjálvstýrismálum« tjóðveldisflokksins varð fram.

Eisini Ólavur Michelsen var við til seinasta fólkatingsval at seta stuðlar undir fólkaflokkin — liberalu verju kapitalistunum.

Hetta varð ikki einans gjørt i »14. sept.«, men meira út millum manna, og »stórsigurre« fólkaflokksins var einans vunnin í kraft av,

fattende: Det konservative Folkeparti, Venstre og Det radikale Venstre kan være indledningen til en politisk udvikling, som sætter skel i historien.

Hetta »skel i historien« er alt so tað, at arbeidarafjöldin hevur mist maktina, og yvirklassin er komin til ræðið. Ja, hetta er eitt »skel i historien«, og tilfikt »skel« hendir allastaðni har, sum slitmannafjöldin ikki dugir at standa saman. Her hjá okkum hevur slitmannafjöldin ikki enn lært at standa saman, og tí eru vit komir nógv ovstutt. At hin danska slitmannafjöldin verður aftur at fylkiast, tað ivist eg ikki í. Bara á sama hátt verður her í Føroyum, so verður alt í lagi.

J. H. Danbjørg.

at so mangir »tjóðveldismenn« funnu aftur á gamla básin — fólkaflokksbásin.

Antisocialismen hevur higartil borið tjóðveldisflokkin uppi. Hatsari andstøðumenn av arbeidararørsluni hava ikki funnist — og Ólavur Michelsen, sum blaðstjóri »14. september« hevur verið fremsti boðberi, tá tað hevur rátt um at forða fyrri menskari murning av tí politikki, sum i sannroynd hevur gagnað tí arbeidandi fjóldini meira enn nakað annað.

I eini oddagrein tekur sami blaðstjóri til orða um útreinsking í javnaðarflokkinum.

Tað ljóðar, sum har er kluttur, stríð og innanihýsis bardagi; men ikki eitt orð um, hvussu hetta stríð er framkomið, hvussu tað fer fram ella hvor, ið reinskar út, ella hvor ið skal reinskast út.

Javnaðarmenn treða ikki dansin á sama hát sum meginparturin av tjóðveldismonnum: fylkjust um fólkaflokkin — erkafigginda sosialismun — hvørja ferð eitt fólkatingsval er.

Javnaðarmenn fylkjust um sosialistisku stevnuna — fylkjust til val um sín egna flokk og sínar egnu menn.

Slikt er í ferð við at verða ókent í tjóðveldisflokkinum, sum eisini hevur tapt í stórum tey trý undanfarna lótingsvalini, tí flokkurin ONGAN politikk hevur — ja, sjálvstoyringin verður krógvað í krókum.

Javnaðarstevnan er greið. Henni bílar einki.

Kundið verið, at tað var óðrvísi stutt hjá okrum øðrum!!